

MAPA D'ESTRUCTURA SOCIAL

Diputació
Barcelona | Àrea de Cultura,
Educació i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

EL MAPA D'ESTRUCTURA SOCIAL

El mapa d'estructura social és una eina per orientar el treball a desenvolupar en el marc del PEC, aportant informació i dades rellevants al servei dels diferents actors (persones polítiques, tècniques i ciutadania) per la presa de decisions en relació a l'educació a Caldes de Montbui que tinguin en compte la realitat i el context social, cultural i econòmic del municipi, tant en el moment actual com en l'evolució temporal dels darrers anys, sobretot veient com la crisi ha pogut afectar la realitat del municipi a diferents nivells.

1. El territori

Caldes de Montbui és una vila termal situada a la comarca del Vallès Oriental, a la província de Barcelona. El municipi s'ubica entre els massissos de Sant Llorenç de Munt i el Montseny, al peu de la muntanya del Farell (805 m) i a la vall de la Riera de Caldes, que travessa el municipi de nord a sud.

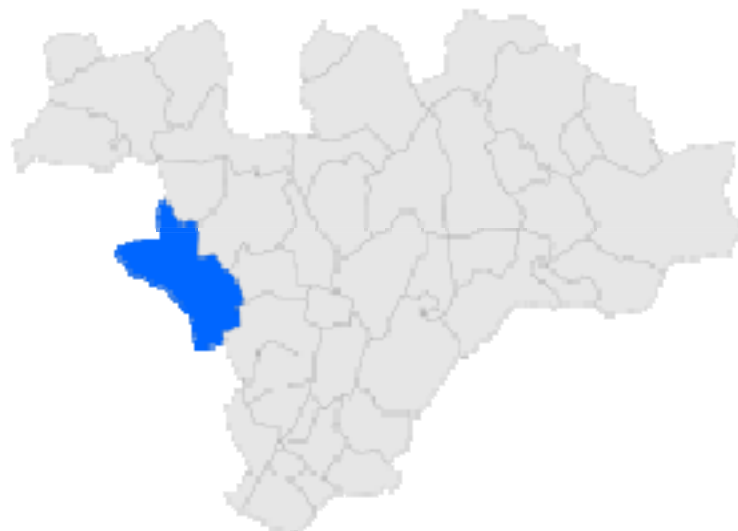

Figura 2: Situació del municipi de Caldes de Montbui, al Vallès Oriental, fent límit amb el Vallès Occidental. Font: Wikipèdia

Caldes, per les seves característiques geomorfològiques, té un aflorament d'aigües termals, que brollen a més de 74°C. Gràcies a aquest recurs natural, el municipi gaudeix d'una condició

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

privilegiada que ha influït molt en el seu desenvolupament urbanístic i en el seu llegat històric, tradicional i cultural. Els orígens romans han deixat nombroses petjades que configuren el seu patrimoni històric, com la tradició balneària, les Termes Romanes i l'ordenació del nucli antic de la vila.

El termalisme ofereix un dels principals atractius de Caldes de Montbui, però també se sumen altres: la flora i la fauna de l'entorn, els equipaments esportius, els centres dedicats a la cultura, el moviment comercial, les festes i les tradicions.

Tot i la presència dels tres sectors de producció segueix una tendència cap a la terciarització professional i un abandonament progressiu del treball agrícola.

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

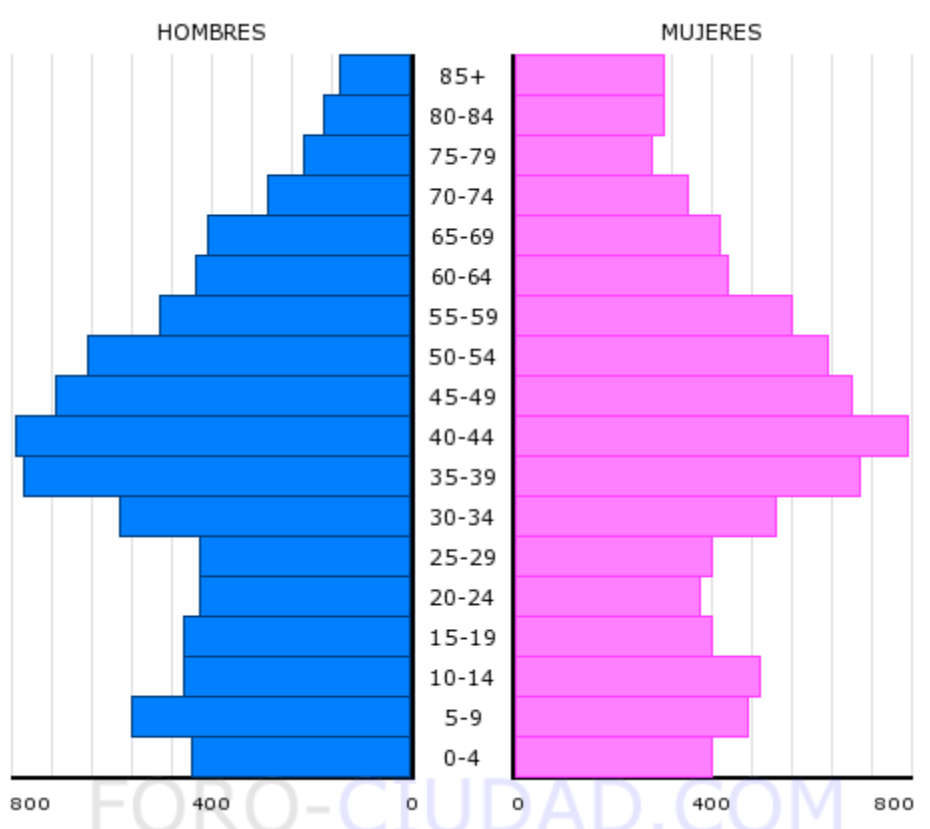

Ajuntament de
Caldes de Montbui

2. La població

2.1. Evolució i estructura de la població

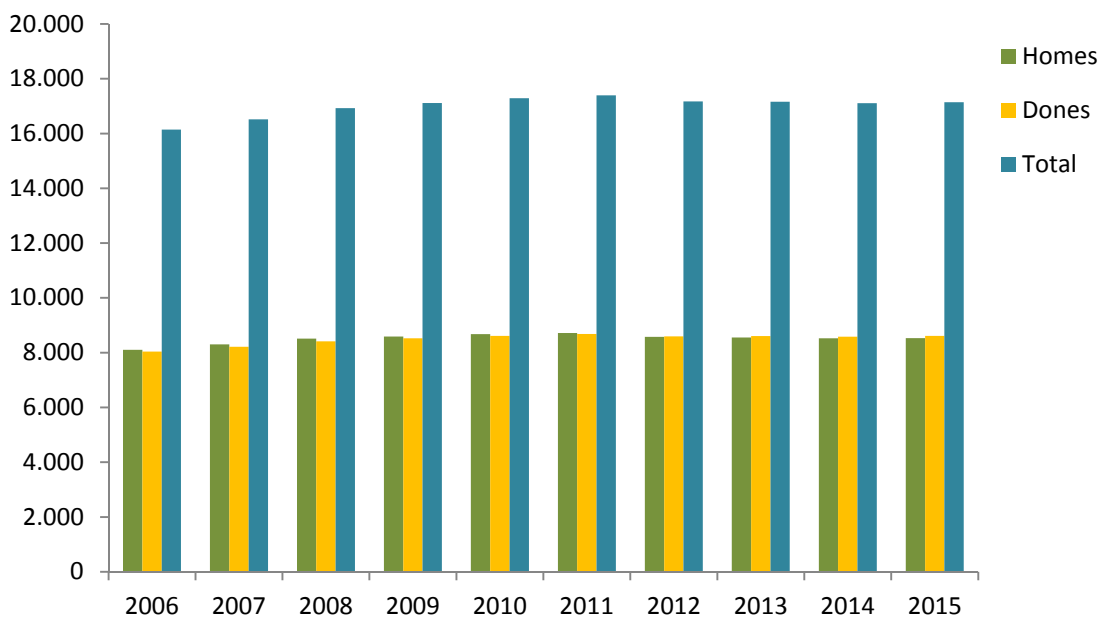
El municipi de Caldes de Montbui té una població de 17.143 persones (2015), amb una superfície de 37,5 Km2 i una densitat de 456,6 habitants/Km 2.

Gràfica 1: Piràmide de població de Caldes, 2015. Font: INE

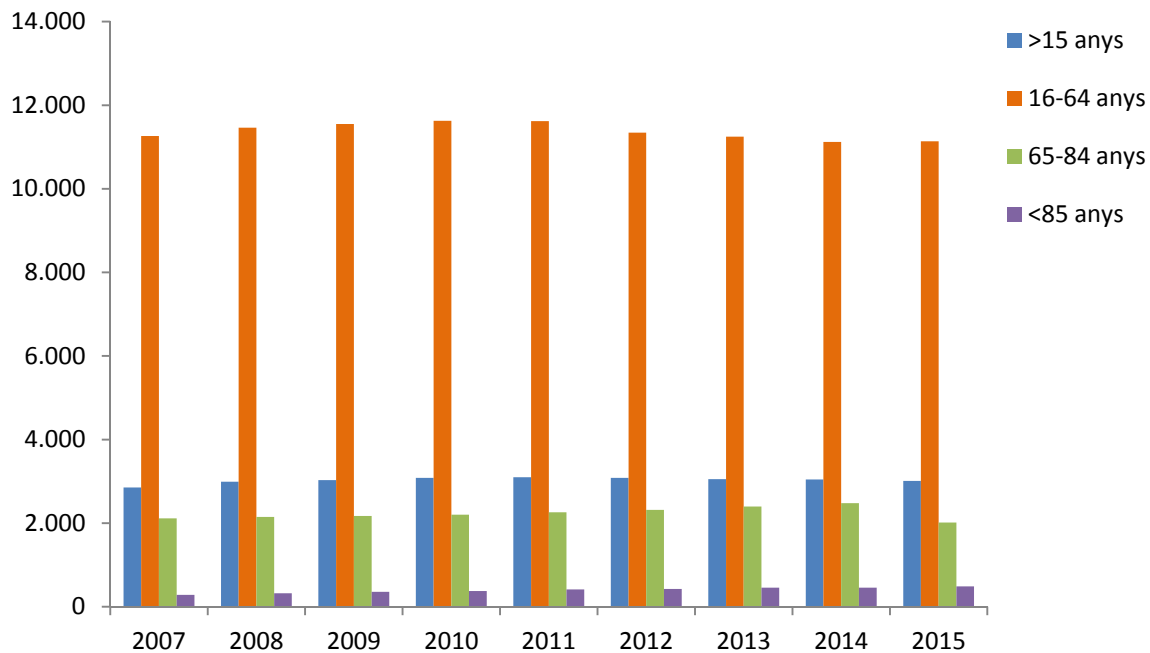
Els darrers deu anys el municipi de Caldes de Montbui ha tingut un lleu creixement, amb un increment de poc més de 1200 habitants del 2006 al 2015. El pic de població va ser l'any 2011, amb 17.395 habitants, moment a partir del qual la població davalla progressivament amb una repuntada l'any 2015, any en que la població és de 17.143 habitants.

Observant la població per sexes veiem que la proporció entre homes i dones és força equilibrada i estable en el temps, tot i que amb una lleugera tendència a feminitzar-se els quatre darrers anys.

Gràfica 2. Població total de Caldes per sexes (elaboració pròpia a partir de dades de l'Ajuntament)

Com veurem més endavant, tot i aquesta aparent estabilitat en la població, qualitativament hi ha fenòmens interessants a l'observar en relació al creixement natural de la població i els fenòmens migratoris.

Gràfica 3. Població de Caldes per franges d'edat (elaboració pròpia a partir de dades de l'Ajuntament)

Tenint en compte la població per grups d'edat, veiem que la població de menys de 15 anys es manté molt estable al llarg dels anys, augmentant només en 157 persones del 2007 fins el 2015. Aquesta franja representa un 17,7% de la població total, de mitjana.

La franja de 16 a 64 anys ha disminuït lleugerament, representant del 68,2% al 65% del total de la població en aquests anys, amb una pèrdua total de 128 persones.

La població d'entre 65 i 84 anys s'ha mantingut molt estable al llarg del temps, representant del 13,1% el 2007 al 14,4% el 2014, però l'any 2015 va fer una davallada fins l'11,8% del total de la població.

La franja de població que proporcionalment ha augmentat més és la de més de 85 anys, passant de representar un 1,8% el 2007 a un 2,9% el 2015. Aquest darrer any hi havia al poble 489 persones d'aquesta franja d'edat enfront les 284 que hi havia el 2007.

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

Per tant, tot i que la població de Caldes és força estable, la franja d'edat de 65 a 84 anys ha patit una davallada el 2015 i la franja de gent més gran augmenta considerablement al llarg dels anys, aspectes a tenir en compte a l'hora d'orientar polítiques adreçades a la gent gran.

	<i>Caldes</i>	<i>Vallès Oriental</i>	<i>Catalunya</i>
>16 anys	17,8	17,7	16
16-64 anys	65,0	66,8	65,7
< 65 anys	17,2	15,5	18,3

Taula 3. Percentatges de les franges d'edat de la població de Caldes de Montbui, del 2014 (elaboració pròpia a partir de dades d'Idescat)

Si comparem la distribució de la població per franges d'edat de Caldes respecte la comarca i Catalunya, per l'any 2014 –darreres dades disponibles a l'Idescat- veiem que mentre que la franja de persones menors de 16 anys és molt igual a Caldes que a la comarca, aquesta és lleument superior a la mitjana de Catalunya. Així mateix, la població més gran és proporcionalment més nombrosa a Catalunya que a Caldes, sent la comarca la que proporcionalment té menys població envellida.

Des del 2008 fins el 2015, i sobretot a partir del 2011, els naixements han anat disminuint i les defuncions han estat irregulars però han augmentat el 2014. En global, la població tendeix a envellir-se. L'any 2014 el nombre de naixements i defuncions va ser pràcticament igual i el 2015 va ser el primer any en que la mortalitat va ser significativament superior a la natalitat, i per tant el creixement natural va ser negatiu. Així, el creixement natural de Caldes ha disminuït molt des del 2011 fins l'actualitat, tot i la repuntada del 2013.

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

Gràfica 4. Evolució del creixement natural (naixements i defuncions) de Caldes (elaboració pròpia a partir de dades de l'Ajuntament)

Si compartem aquestes dades amb les de la comarca i les de Catalunya, observem que la natalitat està per sota i la mortalitat per sobre, i que per tant, la taxa de creixement, pràcticament nul·la (0,2) és la més baixa dels territoris comparats (2,6 la del Vallès Oriental i 1 la de Catalunya).

	<i>Caldes de M.</i>	<i>Vallès Oriental</i>	<i>Catalunya</i>
<i>T. Natalitat</i>	8,9	9,5	9,5
<i>T.Mortalitat</i>	8,8	6,8	8,2
<i>T. Creix.natural</i>	0,2	2,6	1,0

Taula 4. Comparativa en percentatge de les taxes de naixement i de mortalitat i de creixement natural entre Caldes, Vallès Oriental i Catalunya, el 2014, (elaboració pròpia a partir de dades d'Idescat)

Per tenir una idea global de la població de Caldes, veiem ara els moviments migratoris.

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

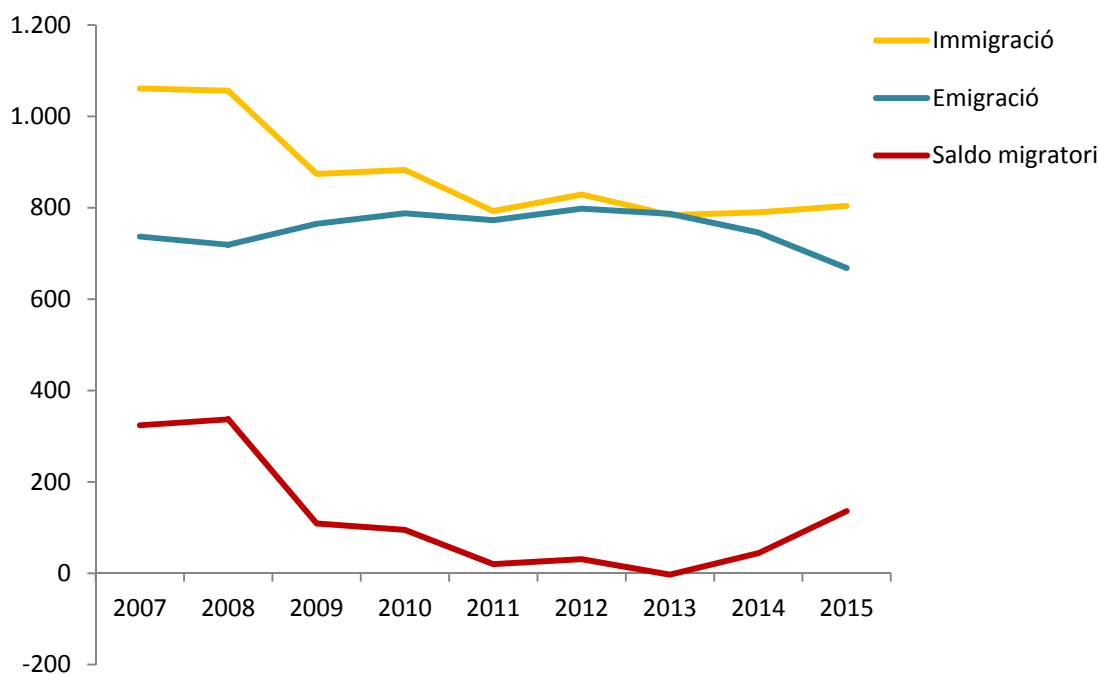

Ajuntament de
Caldes de Montbui

Fins l'any 2008 a Caldes arribaven moltes més persones de les que marxaven. Els anys 2009 i 2010 van arribar força menys persones respecte els anys anteriors i a partir del 2011, any en que encara van baixar una mica les arribades, la immigració s'ha mantingut estable.

En quant a les emigracions, a partir del 2008 han tingut una tendència molt lleugera a l'alça fins el 2012, moment a partir del qual disminueixen, clarament el 2014 i 2015.

Abans de la crisi del 2008, la immigració, tant a Caldes com a tot Catalunya, estava molt per sobre de la emigració. Aquell mateix any la immigració va disminuir bruscament i fins el 2012 va continuar decreixent mentre que la emigració va començar a créixer lleument, tendència que es mantindria fins el 2013. El 2013 la migració neta és pràcticament zero i des d'aquell moment el saldo migratori ha tornat a ser positiu, amb una clara recuperació de població, deguda sobretot que la gent ha deixat de marxar a l'estranger.

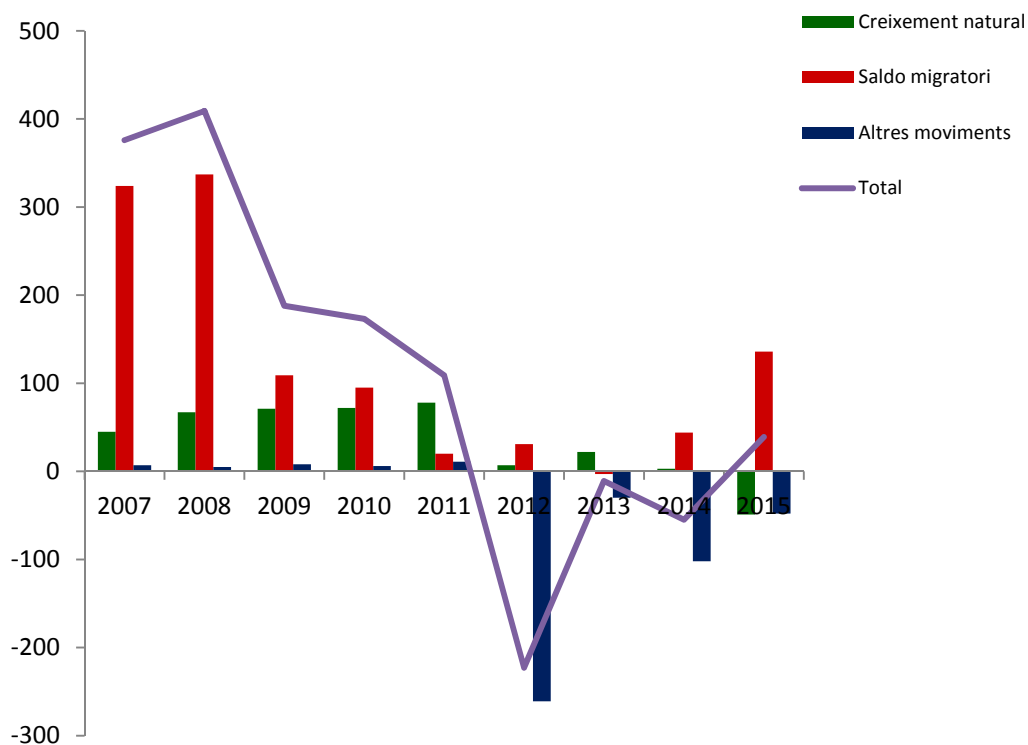

Gràfica 5. Evolució de la migració neta (immigració i emigració) a Caldes, del 2007 al 2015 (elaboració pròpia a partir de dades de l'Ajuntament)

Si comparem Caldes amb el Vallès Oriental i Catalunya, el municipi ha tingut una recuperació de població més accentuada que els altres dos territoris, com es pot observar a la següent taula:

	<i>Caldes de Montbui</i>	<i>Vallès Oriental</i>	<i>Catalunya</i>
2013	-0,2	-0,6	-2,8
2014	2,6	0,3	-0,7
2015	7,9	2,7	3,5

Taula 5. Comparativa de les taxa de migració neta de Caldes, Vallès Oriental i Catalunya del 2013 al 2015 (elaboració pròpia a partir de dades d'Idescat)

Gràfica 6. Evolució del creixement total de la població -creixement natural, migració neta i altres moviment- (elaboració pròpia a partir de dades de l'Ajuntament)

Diputació Barcelona | Àrea de Cultura, Educació i Esports

Ajuntament de Caldes de Montbui

En quant al creixement total de la població, el creixement natural ha estat molt menor que el creixement degut a la migració neta fins l'any 2008, moment en el qual el primer es manté mentre que la migració neta disminueix moltíssim. Del 2012 en endavant el creixement natural ha estat molt petit o inclús negatiu (l'any 2015) mentre que la migració neta ha repuntat els anys 2014 i 2015. És a dir, que la població a Caldes de Montbui s'ha mantingut estable els darrers anys gràcies a la immigració.

A part de creixement natural i la migració neta, en el creixement total encara hi influeix un tercer factor, que en realitat no es correspon al nombre real de persones que viuen al municipi, sinó a qüestions administratives: les actualitzacions al cens municipal. Veurem a la gràfica que aquest factor, que s'ha especificat com a "altres moviments", fa ballar força els números. L'actualització més important es fa el 2012 i consta com si hi hagués una pèrdua brusca de població, sobretot de gent que estava empadronada a Caldes de Montbui però ja no hi vivia. Això també s'observa els anys 2013, 2014 i 2015, tot i que en menor mesura.

	<i>Caldes 2015</i>	<i>Caldes 2014</i>	<i>Catalunya 2014</i>
<i>Dependència juvenil</i>	27,1	27,4	24,3
<i>Envel·liment</i>	83,2	96,3	114,6
<i>Sobreenvelliment</i>	24,2	18,5	15,7
<i>Dependència senil</i>	22,5	26,4	27,8
<i>Dependència global</i>	49,6	53,8	52,1

Taula 6. Comparativa dels índex de dependència juvenil, dependència senil, dependència global, envelliment i sobreenvelliment, en percentatges, entre Caldes (2014 i 2015) i Catalunya (2014). Elaboració pròpia a partir de dades de l'Ajuntament i Idescat.

L'índex de dependència global o econòmica ens informa del pes de la població inactiva - infància i gent gran- sobre el gruix de població activa (de 16 a 64 anys) i per tant, indica la càrrega que la població inactiva suposa sobre l'activa. Aquest índex, però, té les seves limitacions ja que no contempla la població que per diversos motius és dependent però no ho és per motiu d'edat (estudiants que no treballen, persones amb invalidesa o malalties, persones amb diversitat funcional que no treballen, etc). A Caldes aquest índex és del

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

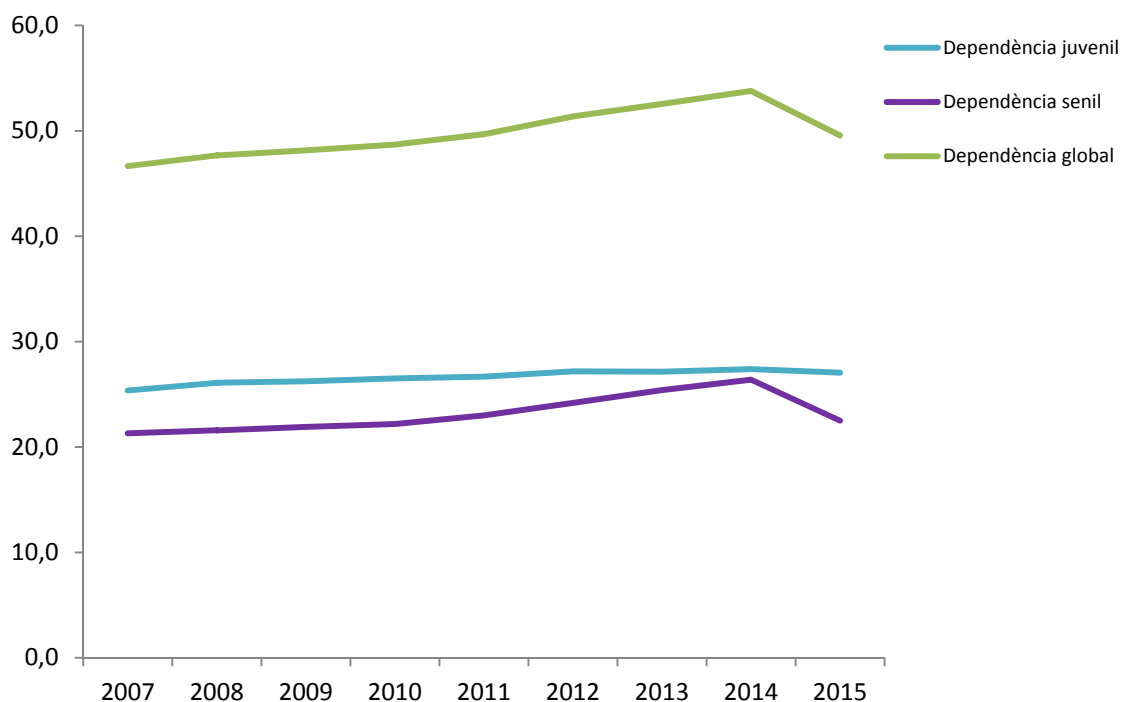

Ajuntament de
Caldes de Montbui

53,8% el 2014 i disminueix a 49,6% el 2015, el que indica que de cada 100 que hi ha en edat de treballar n'hi ha aproximadament la meitat que són dependents. A Catalunya, aquesta xifra és del 52,1% el 2014.

Analitzant els dos grups d'edat que són dependents, veiem ara l'índex de dependència juvenil (la població menor de 15 anys respecte la població potencialment activa) a Caldes, que és de 27,4% el 2014 (27,1% el 2015), una mica per sobre del 24,3% de Catalunya. L'índex de dependència senil (la població major de 65 anys respecte la població activa) és de 26,4% el 2014, per sota del de Catalunya pel mateix any (27,8%). L'any 2015 aquest índex a Caldes disminueix al 22,5%.

Així, com veiem a la següent gràfica, és sobretot la disminució de la dependència senil el que fa disminuir la dependència global, ja que la dependència juvenil es manté estable.

Gràfica 7. Índexs de dependència global, dependència juvenil i dependència senil (elaboració pròpia a partir de dades de l'Ajuntament)

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

(%)	Caldes 2015	Caldes 2014	Catalunya 2014
Envelliment	83,2	96,3	114,6
Sobreenvelliment	24,2	18,5	15,7

Taula 7: Índexs d'envelliment i sobreenvelliment de Caldes (2014 i 2015) i Catalunya (2014). (elaboració pròpia a partir de dades de l'Ajuntament i d'Idescat)

En el cas de Caldes sembla especialment rellevant posar la lupa a la diferència que hi ha entre els índex d'envelliment i de sobreenvelliment, ja que si fem la lectura ajuntant aquestes dues franges d'edat la realitat de la gent més gran queda emmascarada.

L'índex d'envelliment (proporció de majors de 65 anys respecte els de 15 o menors) és de 96,3% el 2014 i disminueix bruscament, a 83,2% el 2015, enfront de la taxa de Catalunya pel 2014, molt més elevada (114,6%). Així, el 2015 a Caldes, per cada 100 habitants menors de 15 anys n'hi ha 83,2 que són majors de 65 anys.

En canvi, l'índex de sobreenvelliment -relació entre majors de 85 anys amb els majors de 65- fa la trajectòria contrària: tendeix a augmentar força. Mentre que el 2014 és de 18,5%, aquesta passa a ser del 24,2% l'any següent (2015). Aquesta darrera xifra queda molt per sobre de la xifra de Catalunya pel 2014, 15,7%.

En resum, podem concloure, per una banda, que el creixement total de la població s'ha mantingut a Caldes per la immigració, fenomen que ha contribuït significativament a sostenir el nombre d'habitants a Caldes; i per altra banda, que la població tendeix a envellir-se, sobretot la població més gran, de més de 85 anys.

Caldria fer un estudi més exhaustiu de les franges d'edat de la població immigrada, però en general les persones immigrades solen formar part de la franja d'edat de població activa (16 a 64 anys) perquè els motius de la immigració són majoritàriament econòmics. Les

Diputació
Barcelona

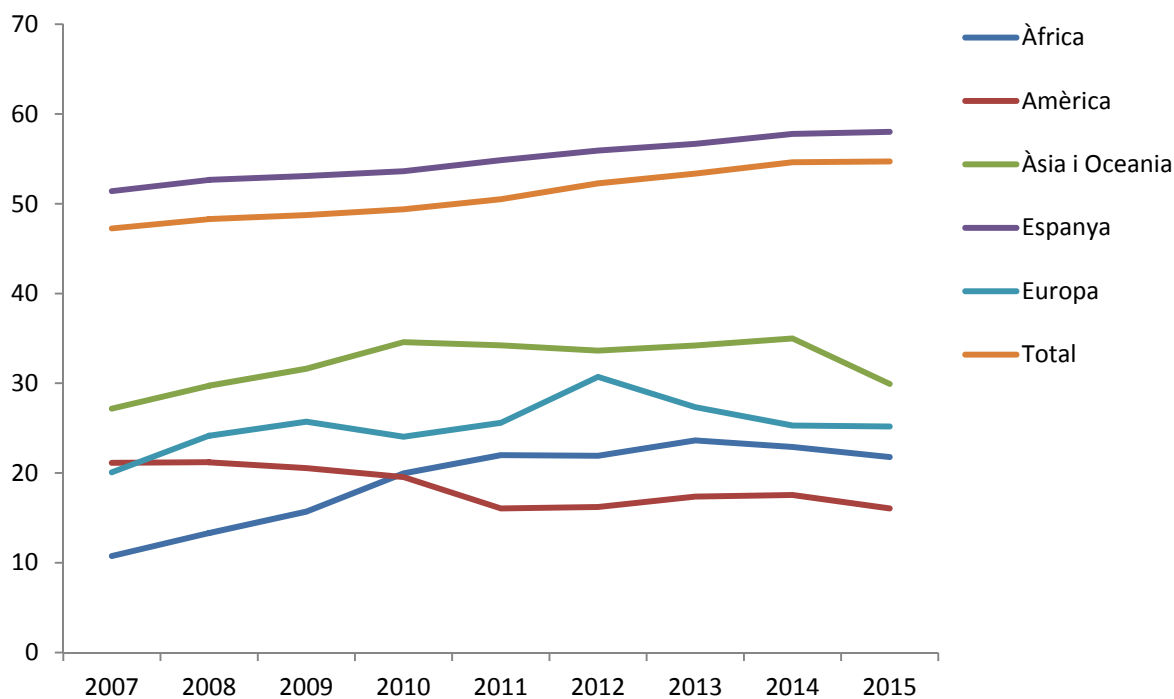
Àrea de Cultura,
Educació i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

persones migrades doncs, al mateix temps que ajuden a sostenir la natalitat i per tant la població menor de 15 anys, contribueixen a sostenir les franges d'edat dependents, tant els infants com la gent gran.

Per tenir més informació del que s'està apuntant, veiem ara el creuament de dades de l'índex de dependència global de la població de Caldes en funció de diferents nacionalitats, per continents.

Gràfica 8. Evolució del 2007 al 2015 de l'Índex de dependència global (persones menors de 16 i persones de 65 anys i més / persones entre 16 i 64 anys *100) de Caldes per nacionalitats (agrupades per continents)

Pel que podem observar a la gràfica, les persones dependents de nacionalitat espanyola estan molt per sobre de les persones dependents d'altres nacionalitats. Això segurament és perquè els motius

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

per immigrar normalment són econòmics, com ja hem apuntat, i per tant, la gent majoritàriament ve a Catalunya (i a Caldes, en aquest cas) en edat de treballar, contribuint més a sostenir econòmicament la població que la càrrega que suposa per aquesta. Caldria estudiar la població immigrada per franges d'edat per corroborar aquesta hipòtesi.

Segons el que s'apuntava a l'informe final del Pla Estratègic Horitzó 2025, redactat el març del 2015, es pot pensar que hi ha una manca d'informació de la realitat del municipi entre alguns dels seus habitants, i la difusió de les dades aquí presentades pot ajudar a desmuntar prejudicis i estereotips que no tenen fonament. L'informe mencionat deia això: *el 72,7% dels ciutadans del poble que opina que existeix una situació de conflicte entre autòctons i immigrants d'origen estranger ho sosté afirmant que és perquè s'emporten totes les ajudes i/o existeixen massa diferències culturals que dificulten o fan molt difícil la convivència. De totes maneres, que més del 15% dels enquestats que opina que efectivament existeix un conflicte entre autòctons i immigrants consideri que és perquè ho senten a dir a la resta de la població és un clar exemple de l'arrelament i la potència de determinats estereotips i rumors que planen, entre els autòctons, sobre la població estrangera.*

2.2. Població segons l'origen

A Caldes, l'any 2015, la població nascuda a Catalunya està lleugerament per sobre de la nascuda a Catalunya del Vallès Oriental i molt per sobre (6,4 punts percentuals) de la població que viu a Catalunya i hi ha nascut. En canvi la proporció de gent que viu a Caldes i que ha nascut a l'estat espanyol (17,5%) és semblant a la de Catalunya (18,3%) i està una mica per sota de la que viu a la comarca (19,7%). La proporció de població estrangera de Caldes (11,4%) està lleugerament per sota de la que viu a la comarca (12,3%) i força per sota de la que ho fa a Catalunya (17%).

Nascuda a:

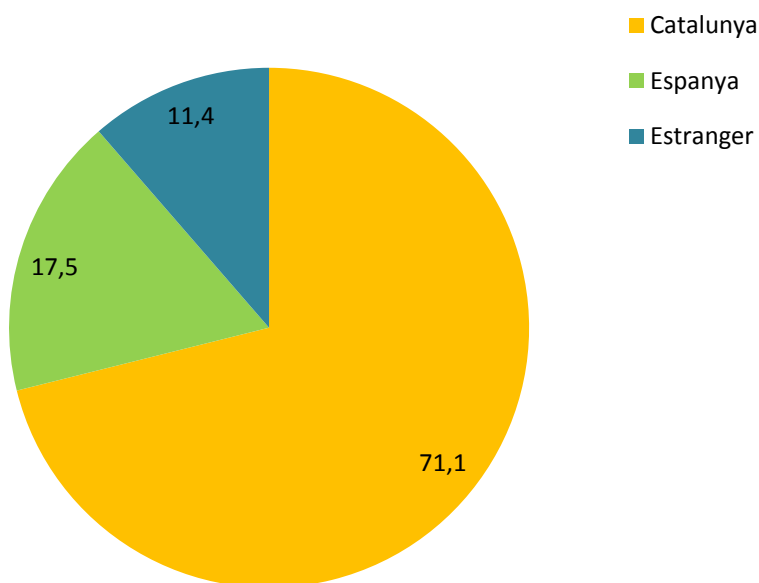
Diputació
Barcelona | Àrea de Cultura,
Educatió i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

Població de:	Catalunya	Espanya	Estranger
Caldes de Montbui	71,1	17,5	11,4
Vallès Oriental	68,0	19,7	12,3
Catalunya	64,7	18,3	17,0

Taula 8: Comparativa dels percentatges de la població de Caldes, Vallès Oriental i Catalunya nascuda a Catalunya, Espanya o a països estrangers, el 2015 (elaboració pròpia amb dades de l'Ajuntament)

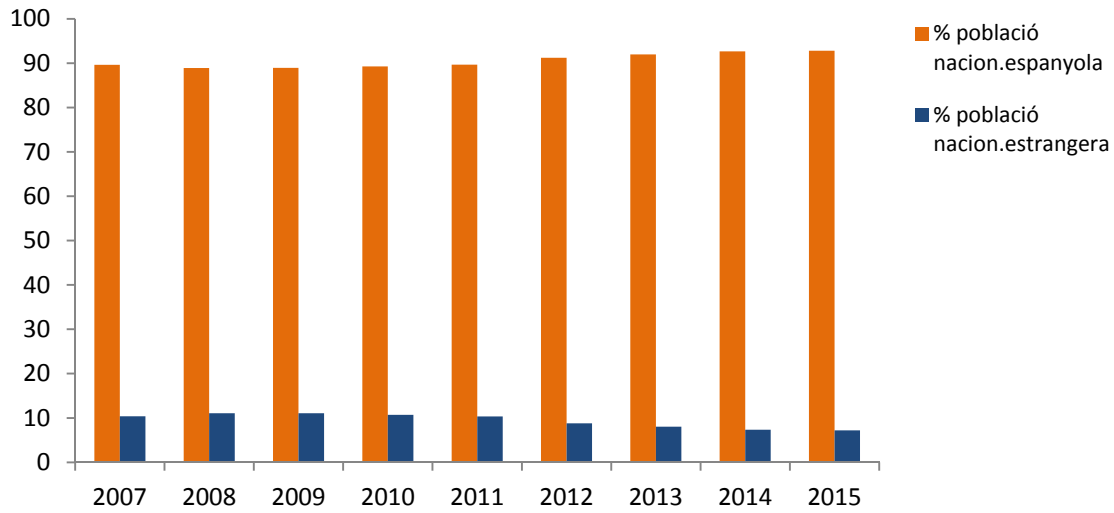

Gràfica 9: Percentatges de la població de Caldes nascuda a Catalunya, Espanya i països estrangers l'any 2015 (elaboració pròpia amb dades de l'Ajuntament)

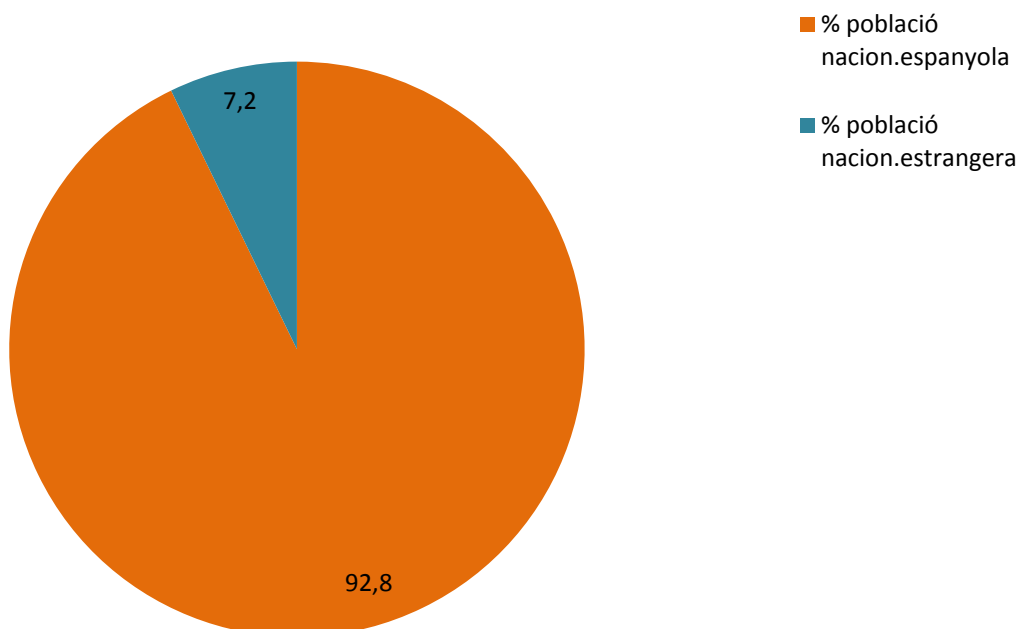
Si mirem ara l'evolució des de l'any 2007 fins el 2015 de la població de nacionalitat espanyola i de nacionalitat estrangera que viu a Caldes, veiem que tot i que ha estat força estable al llarg dels anys, la tendència ha estat a que la població de nacionalitat espanyola augmenti mentre que la de nacionalitat estrangera disminueix.

El 2007 la proporció de una i altra era del 89,6% i 10,4% respectivament, sent l'any 2015 del 92,8% i 7,2%. El moment en que hi va haver més proporció de població estrangera va ser l'any 2008, en

que hi havia uns percentatges de 88,9% de població de nacionalitat espanyola i un 11,1% de persones de nacionalitat estrangera.

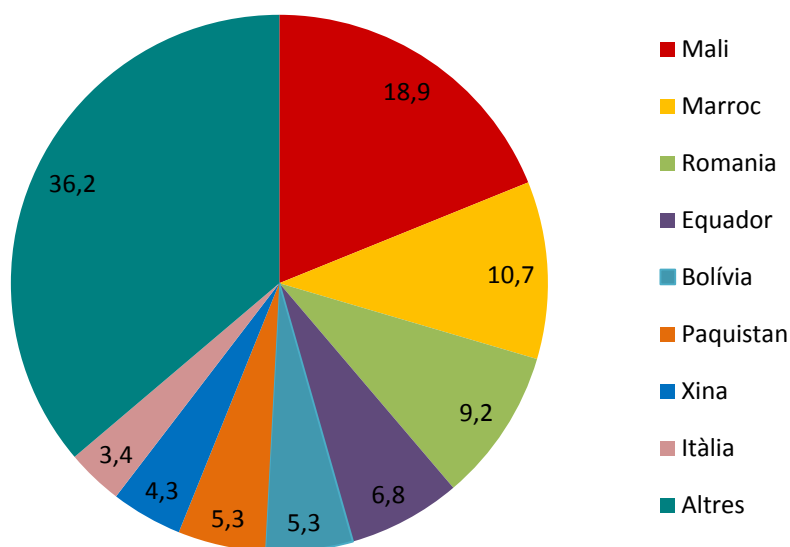

Gràfica 10. Evolució del 2007 al 2015 de la població de nacionalitat espanyola i estrangera a Caldes (elaboració pròpia amb dades de l'Ajuntament)

Gràfica 11. Percentatge de població de nacionalitat espanyola i estrangera el 2015, a Caldes (elaboració pròpia amb dades de l'Ajuntament)

A Caldes, l'any 2015, hi ha persones de 62 nacionalitats estrangeres diferents, sent 8 les més majoritàries. El percentatge d'”Altres” agrupa 54 nacionalitats i és per tant el més significatiu. Les vuit nacionalitats majoritàries les encapçalen Mali (gairebé un 19%), seguit de Marroc i Romania, amb percentatges propers al 10%. Els segueixen Equador, amb gairebé un 7% i Bolívia i Pakistan, amb un 5,3% cada un. Hi ha també un 4,3% de població estrangera de nacionalitat xinesa i un 3,4% que té nacionalitat italiana.

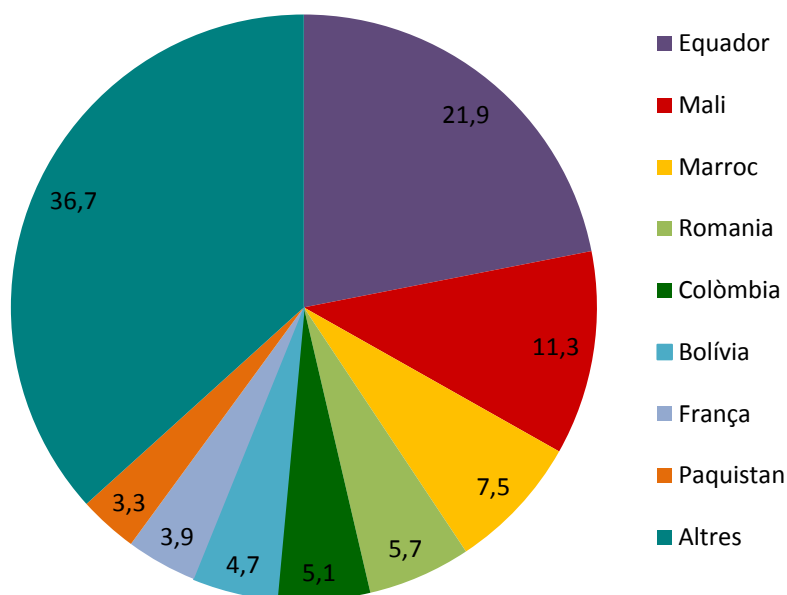
Gràfica 12. Composició de nacionalitats en percentatge sobre la població de nacionalitat no espanyola, a Caldes el 2015 (elaboració pròpia amb dades de l'Ajuntament)

Si fem aquest anàlisi per país de naixement, pel mateix 2015, veurem que canvien les proporcions, ja que no necessàriament hi ha una correspondència entre el lloc de naixement i la nacionalitat. Així, mentre només un 5,3% de la població estrangera de Caldes tenia nacionalitat equatoriana, un 21,9% ha nascut en aquest país llatinoamericà, i en el cas de Mali passa el contrari: tot i que només han nascut en el país africà l'11,3% de les persones estrangeres, gairebé un 19% en tenia

la nacionalitat. Això varia d'un lloc a un altre en funció de si la nacionalitat es té pel lloc d'origen familiar o pel lloc on s'ha nascut.

En el cas de Marroc i Romania veiem que el nombre de persones que tenen aquestes nacionalitats és més elevat respecte les que han nascut en aquests països. En el cas de Xina i Itàlia també hi ha gent que té aquestes nacionalitats tot i no haver nascut en aquests països.

Mirant els llocs de naixement, veiem orígens que no es veuen reflectits en les nacionalitats, com per exemple, Colòmbia o França.

Gràfica 13. Composició de la població segons país de naixement de les persones estrangeres, a Caldes el 2015 (elaboració pròpia amb dades de l'Ajuntament)

2.3. Nivell d'instrucció

Segons l'informe de l'Horitzó 2025, el percentatge de persones del municipi que obtenen titulacions relacionades amb la formació professional (18,7%) és significativament superior

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

a les dades observades pel conjunt del Vallès oriental i el conjunt de Catalunya, i és per aquest motiu que la proporció de ciutadans de Caldes de Montbui que tenen titulacions universitàries (17,6%) és inferior que la observada pel total de Catalunya (20,3%).

Des del 2011 fins a l'actualitat la població de Caldes de Montbui està apostant per una major inversió en el sistema educatiu, cosa que en un futur s'hauria de traduir en un augment progressiu del percentatge de persones que obtenen titulacions universitàries, però també títols de formació professional i de batxillerat superior.

A dia d'avui, segons l'esmentat informe, a l'hora d'invertir en educació, els joves del municipi es decanten a parts iguals entre els estudis de formació professional i les titulacions universitàries. A més, no observem comportaments diferents en funció del gènere, és a dir, tant homes com dones inverteixen igual per un o altre tipus d'estudis.

L'informe Horitzó 2025 també posa de manifest que les persones immigrades d'origen estranger residents al municipi no només tenen un percentatge d'estudis baixos notablement més elevat que les persones autòctones, sinó que també obtenen moltes menys titulacions en estudis superiors i de formació professional que les persones nacionals espanyoles.

Al tancament d'aquest informe no s'han aconseguit dades actualitzades del nivell d'estudis de la població de Caldes, informació que és especialment rellevant conèixer pel Projecte Educatiu de Caldes. S'espera obtenir aquesta informació en els propers mesos per tal d'incloure-la a l'informe.

2.4. Activitat econòmica i ocupació

Segons l'Informe Horitzó 2025, la taxa d'activitat de la població Caldes de Montbui -persones de 18 a 64 anys que treballen o estan disposades a fer-ho- es situava al voltant del 85% segons els registres censals del 2013. Les xifres obtingudes pel cens de població 2013 a nivell català situaven

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educatiu i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

aquesta taxa en el 80,9%. No existien diferències significatives entre el percentatge d'homes actius (83,2%) i la taxa d'activitat de les dones (78,8%).

L'informe reflexa que, el 2013, la taxa d'ocupació de Caldes (64%-66%) es situava entre 4 i 6 punts percentuals per sobre de la observada pel total de Catalunya. El 81,3% de les persones de 18 a 64 anys amb un nivell alt d'estudis treballaven. La xifra per les persones amb estudis mitjans és del 66%, mentre que només el 41% de les persones que no tenen estudis o tenen un nivell d'estudis baix estaven ocupades. Aquestes dades demostren que a més nivell formatiu, més alta és la probabilitat de tenir feina.

Un aspecte interessant que posa de relleu l'informe és que el nombre de persones treballadores afiliades a la Seguretat Social a Caldes és proporcionalment menor que el del conjunt de la província -segons les dades del cens en el període 2008-2013-, la qual cosa suggereix que l'abast de l'economia submergida al poble és força superior que el de la demarcació de Barcelona. A Caldes, entre 2008 i 2013 es va produir un augment significatiu del percentatge de treballadors/es, sent autònoms/es aproximadament el 30% del total dels afiliats/es al municipi, dada que gairebé dobla la registrada a nivell provincial.

És necessari, però, fixar-se també en la qualitat d'aquesta ocupació. Segons dades de 2011, el 15% dels ocupats tenia feines que no arribaven a les 40 hores setmanals, i el 10% de les persones que treballen ho feia en feines de baixa qualificació.

L'informe també posa de manifest que del 2006 fins al 2013 la capacitat de contractació de les empreses a Caldes va ser significativament menor que la de la província. Per tant, la capacitat del municipi per generar llocs de treball és menor que la observada pel conjunt de la província. Gairebé el 26% dels llocs de treball generats són de molt baixa qualificació. El 44,4% de les persones de Caldes que treballen ho fan al mateix poble mentre el 55,6% s'han de desplaçar a un altre municipi per raons de feina, i d'aquestes, el 57% ho fa a un municipi de fora de la comarca, però dins de la demarcació de Barcelona. Més de la meitat, 55% aproximadament, dels llocs de treball del municipi són ocupats per gent del poble.

L'activitat econòmica de Caldes està representada pels quatre sectors d'activitat: agricultura, indústria, construcció i serveis. El sector que té un pes més important és el de serveis (63%), seguit

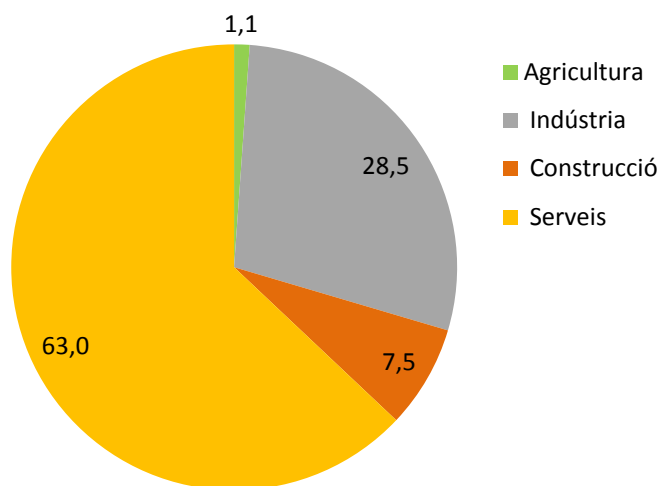
Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

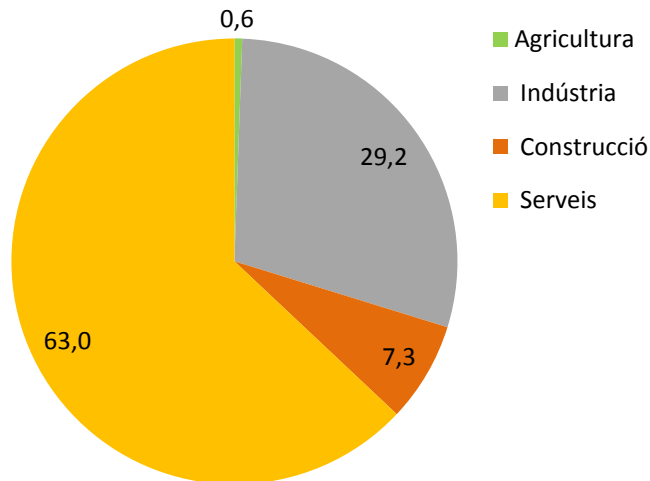
Ajuntament de
Caldes de Montbui

de lluny per la indústria (28,5%), la construcció (7,5%) i l'agricultura, que només representa un 1,1% de l'activitat econòmica del municipi.

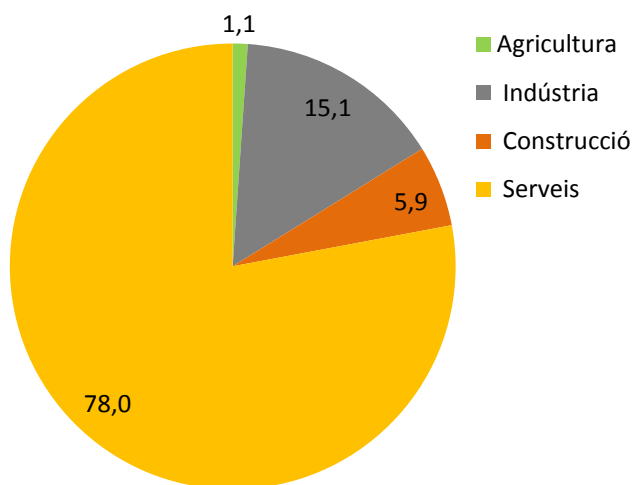

Gràfica 14: Percentatges dels sectors d'activitat econòmica a Caldes el 2015 (elaboració pròpia amb dades d'Idescat)

Si comparem aquestes dades amb les de la comarca i Catalunya, veiem que tot i la proporció de l'activitat agrícola és molt petita respecte l'activitat econòmica global, encara és gairebé el doble que la del Vallès Oriental (0,6%) i que representa la mateixa proporció que la del conjunt de Catalunya (1,1%). Tant a Caldes com al Vallès Oriental l'activitat industrial gairebé dobla la de Catalunya, amb proporcions de 28,5; 29,2 i 15,1% respectivament. El sector de la construcció és lleugerament superior a Caldes (7,5%) i a la comarca (7,3%) que a Catalunya (5,9%), mentre que en els primers territoris els serveis representen un 63% de l'activitat econòmica, per sota del 78% del pes que té aquest sector al conjunt de Catalunya.

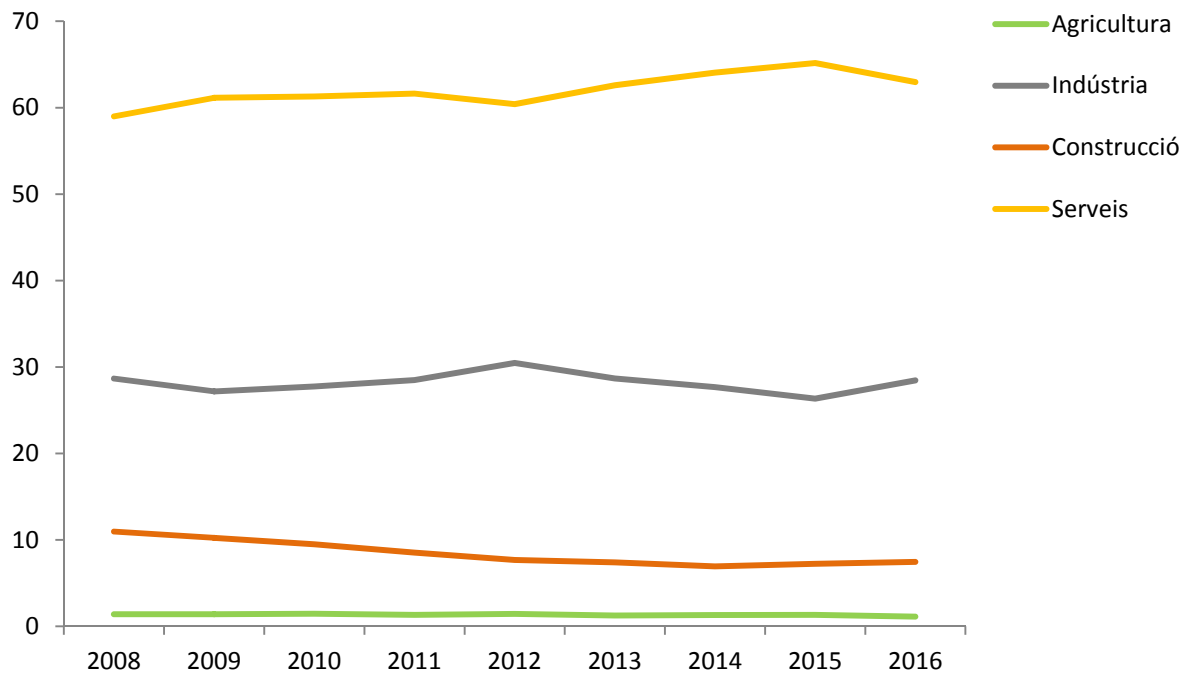
Gràfica 15: Percentatges dels sectors d'activitat econòmica al Vallès Oriental el 2015 (elaboració pròpia amb dades d'Idescat)

Gràfica 16: Percentatges dels sectors d'activitat econòmica a Catalunya el 2015 (elaboració pròpia amb dades d'Idescat)

Observant l'evolució de l'activitat econòmica pels quatre sectors, des del 2008 – l'inici de la crisi econòmica- fins el setembre del 2016, veiem que el sector de l'agricultura ha anat disminuint del 1,4% al 1,1% actual; la indústria ha anat mantenint-se, amb una variació gairebé nul·la del 2008 a

2016, del 28,7% al 28,5%; la construcció i els serveis han seguit camins inversos. La primera ha anat decreixent lleument, del 11% al 7,5% actual del volum de l'economia. Els serveis, en valor absolut, han anat guanyant terreny, tot i que molt modestament, al llarg d'aquests anys -del 59% al 63%-, tot i que respecte el 2014 i 2015 han experimentat una davallada (64,1% i 65,2%, respectivament).

Gràfica 17. Evolució en percentatge dels quatre sectors de l'economia a Caldes, del 2008 al 2016 (dades del setembre) (elaboració pròpia amb dades d'Idescat)

Per últim, veiem dades relacionades amb l'atur, tenint en compte els sectors econòmics però també segons el sexe i les diferents franges d'edat, la qual cosa permetrà fer-se una idea més clara de les persones que es veuen més afectades per aquest problema al municipi.

En global, l'any 2015 es van registrar 1135 persones a l'atur, 627 dones i 508 homes, mentre que aquesta xifra per l'any 2007 era de 491 persones, 321 dones i 170 homes. L'any que va haver-hi més atur a Caldes va ser el 2013, amb 1408 persones registrades: 755 dones i 654 homes. Com es pot veure a la gràfica, en general l'atur afecta més a les dones que als homes, representant elles un 55,2% del total i ells 44,8% de les persones aturades al municipi el 2015.

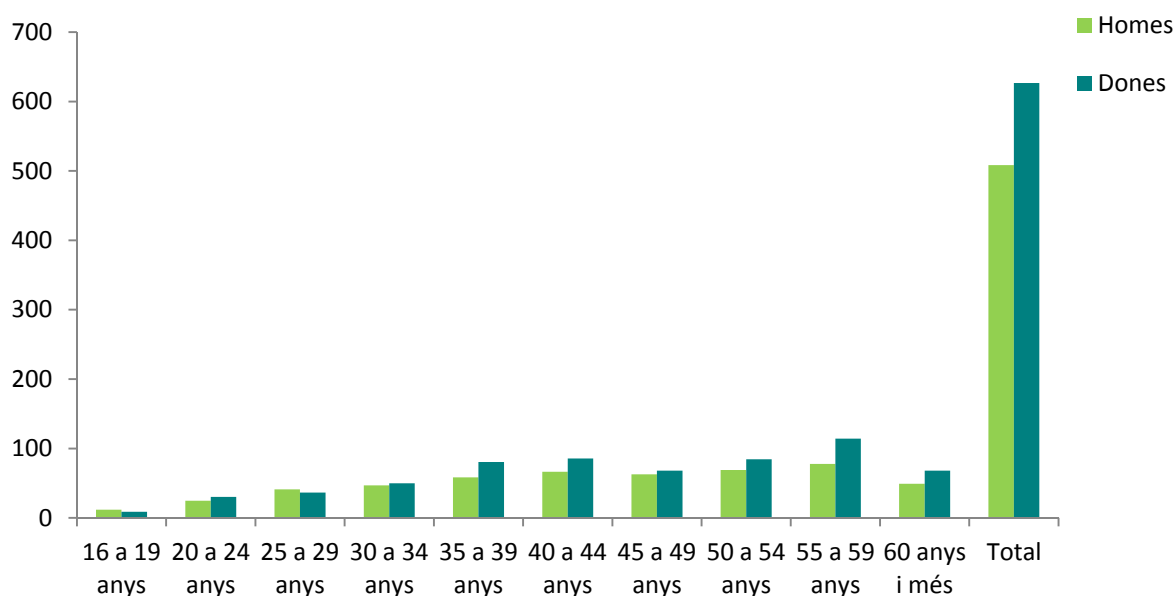

Diputació Barcelona | Àrea de Cultura, Educació i Esports

Ajuntament de Caldes de Montbui

Si ens fixem en les franges d'edat, veiem les que compten amb menys persones aturades són les que van dels 16 als 24 anys, segurament perquè en aquesta franja encara hi ha moltes persones que estan estudiant i que per tant no consten registrades a l'atur. La franja dels 25 als 29 anys és l'única en que l'atur masculí és més elevat que el femení. A partir dels 30 anys l'atur femení sempre està per sobre del masculí. La franja d'edat en que l'atur més afecta les dones és la de 55 a 59 anys.

Gràfica 18: Atur per edat i sexes a Caldes, el 2015 (elaboració pròpia amb dades d'Idescat)

Veiem ara l'evolució de l'atur per franges d'edat, des del 2011 fins el 2015. En global, l'atur augmenta del 2011 al 2013, moment en que hi ha més persones sense feina, per tornar a disminuir força fins el 2015. L'atur entre les persones més joves es manté força estable, mentre disminueix força i progressivament entre les persones treballadores de 25 a 34 anys. El 2011 hi ha 317 persones d'aquesta franja aturades i el 2015 en són 174, el que representa una disminució del 45%. Per la franja de 35 a 44 anys, la xifra per aquest mateix període passen de 376 a 291 persones aturades, és a dir, hi ha una quarta part menys de persones aturades. La franja de 45 a 54 anys gairebé no ha variat comparant el 2011 amb el 2015, reduint-se només en 29 persones. La franja

Diputació
Barcelona | Àrea de Cultura,
Educació i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

de més de 55 anys, enlloc de reduir-se com les tres anteriors franges, augmenta, passant de 215 persones aturades el 2011 a 309 el 2015.

Gràfica 19. Evolució de l'atur del 2011 al 2015 per franges d'edat, a Caldes (elaboració pròpia amb dades de l'Idescat)

El percentatge d'atur - gent de 18 i més anys que no treballa però busca feina- és a Caldes de Montbui del 21,4% l'any que hi ha més atur, el 2013, dada una mica per sota de la registrada a nivell de Catalunya 25.7%.

A desembre del 2013, segons l'informe Horitzó 2025, el 57% dels aturats de Caldes cobraven prestació d'atur i el 60,4% de les persones desocupades del poble feia un any o més que estan aturades. Aquest allargament de l'atur representa un problema crònic, sobretot per persones immigrades estrangeres i persones amb baix nivell d'estudis.

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui

L'informe també revela, segons dades del mateix any, que el 24,5% de les persones aturades no podien afrontar les despeses bàsiques mensuals i necessitaven ajuda per fer front a les quotes de la hipoteca o el lloguer i pagar els serveis bàsics. Gairebé un 4% d'aquestes pateix una situació d'extrema pobresa agreujada per la manca de xarxa social i/o familiar.

L'informe Horitzó 2025 destaca que l'atur afecta sobretot a les persones de nacionalitat estrangera -la taxa d'atur dels immigrants estrangers és del 45,2%-, i a les persones que tenen un nivell d'estudis baix, amb una taxa d'atur del 36,4%. L'atur afectava al finalitzar el 2013 gairebé a un 26% de les llars del poble (aquelles en les quals algun dels seus membres actius estava en situació d'atur). De totes les llars que tenien algun dels seus membres a l'atur, el 29,4% presentaven més d'un desocupat, és a dir, que l'atur afectava a més d'un membre de la mateixa.

Observant amb més detall la relació entre l'atur i el nivell formatiu, s'observa, segons dades de l'informe, que el 45,3% de les persones aturades de Caldes té un nivell baix d'estudis. El 30% dels aturats del municipi a desembre de 2013 provenien de feines de baixa qualificació, un percentatge superior a l'observat per la província de Barcelona (27,5%). Una altra dada rellevant és que el 54,7% de les persones aturades del poble no ha realitzat cap tipus de formació i que les persones que pateixen menys atur són aquelles que tenen un nivell d'estudis mitjà (19,1%), les de nacionalitat espanyola (17,9%) i, sobretot, les persones amb un nivell alt d'estudis (10,3%).

Es fa notar que no s'ha disposat de dades actualitzades i que a mesura que s'obtinguin s'incorporaran en aquest informe.

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura,
Educació i Esports

Ajuntament de
Caldes de Montbui